

Живодьор В.Ф.,

Луценко С.М.

КЗ СОШПО

ІНФОРМАТИЗАЦІЯ ПРИ ВИВЧЕННІ ІСТОРІЇ РІДНОГО КРАЮ: ПОНЯТТЯ ТА ПРОБЛЕМИ

Однією із найважливіших особливостей нашого часу є перехід до інформаційного суспільства, розвиток якого унеможлиблюється без запровадження стратегій інформатизації освіти.

Україна є насамперед європейською державою. Це визначено її історичним минулим, географічним становищем, належністю до культурних традицій європейської цивілізації, демографічним складом населення, можливостями економічних зв'язків з країнами Європи. Шлях до об'єднаної Європи лежить через євроатлантичну інтеграцію України, тобто вироблення відповідної державної політики та оцінювання її ефективності за універсальними критеріями. Ці питання є актуальними для українського сьогодення і на часі, оскільки зараз ми є свідками творення політики євроінтеграції. Розбудова української державності, проведення реформ, побудова громадянського суспільства неможливі без розвитку української духовності та вивчення історії рідного краю. Протягом років незалежності нашої держави основним завданням держави був розвиток економіки, тому вирішення проблем у духовній сфері суспільства відбувалося за залишковим принципом. Відсутність чіткої програми духовного відродження українського суспільства гальмувала втілення будь-яких реформ у всіх сферах суспільного життя. Для розуміння й вирішення проблем, які склалися в духовній сфері, необхідним є ґрунтовний аналіз діяльності органів державної влади щодо розвитку краєзнавства та формування духовних цінностей українського суспільства як однієї із складових духовно-інтелектуального розвитку нації.

Заслуговує уваги дослідження Г.Ситника “Національні цінності як основа прогресивного розвитку особистості, суспільства і держави”, у якій автор наголошує, що розвиток духовності народу і його перспективи, становлення державності України має базуватися “на гармонійному поєднанні “загальнолюдських” та специфічних національних цінностей України”. Фундаментальною працею для висвітлення та розуміння проблем розвитку духовної культури в Україні є праця В.Андрущенка, Л.Губерського та М.Михальченка “Культура. Ідеологія. Особистість: Методолого-світоглядний аналіз”, у якій висвітлюються та аналізуються проблеми взаємозв’язку культури, ідеології та особистості як суспільних феноменів. Також авторами розглядається необхідність та важливість формування державницької ідеології як необхідної умови українського державотворення та розвитку культури.

Сьогодні, завдяки впровадженню інформаційно-комунікаційних технологій у сферу освіти і науки прослідковується тенденція створення глобальних відкритих освітніх та наукових систем, які дозволяють розвивати систему накопичення і поширення наукових знань, надавати доступ до різноманітних інформаційних ресурсів широким верствам населення. В процесі вивчення історії рідного краю фахівці постійно мають справу з інформацією як необхідним засобом проведення досліджень, розробки рішень та їх реалізації. За допомогою інформації реалізується зв'язок між суб'єктом і об'єктом, керуючою та керованою частинами системи управління.

Оскільки поняття «інформація» визнається одним з найважливіших понять в сучасній філософії, теоретичних та прикладних науках, в науках про управління, при проектуванні й експлуатації управлінських систем, дослідники не можуть сьогодні підібрати для нього однозначного трактування. Воно залежить від галузі, у якій ведеться дослідження, від характеру завдань, для яких вводиться поняття інформації. Існуючі визначення відображають спочатку філософську суть інформації, а потім її властивості. Ось частина з них: інформація — визначення змісту

отриманого з навколишнього світу; інформація — комунікація, зв'язок, в процесі якого встановлюється невизначеність; інформація — передача різноманіття; інформація — це будь-яка сукупність сигналів, діянь чи відомостей, які деяка система набуває від навколишнього середовища, видає до навколишнього середовища чи, зрештою, зберігає в собі.

Відсутність одностайного визначення поняття інформації можна вважати цілком природним. І нема потреби шукати загального визначення, що охоплювало б усі особливості такого багатогранного, багатоаспектного поняття, як інформація. Воно неминуче буде або дуже загальним, або дуже заплутаним. З вищевказаних визначень слідує, що для інформаційного суспільства характерна наявність нових інформаційно-комунікаційних технологій.

Слід акцентувати увагу на тому, що інформація і інформаційно-комунікативні технології швидко оновлюються. У роботі „Багата дитина. Розумна дитина” Р. Т. Кіосакі описав закон інформаційного суспільства. Автор акцентує увагу на законі Муаро, що полягає в наступному: кількість інформації подвоюється кожні вісімнадцять місяців. Отже, щоб іти в ногу з часом, необхідно вчитися заново кожні вісімнадцять місяців. Людина постійно й безупинно повинна вчитися, змінюватися й адаптуватися до нової інформації. Інформаційно-комунікаційні технології при вивченні історії рідного краю сприяють швидкому розповсюдженню, накопиченню та використанню інформації як продукту дослідження.

Отже, історичне краєзнавство без застосування інформаційно-комунікативних технологій існувати не може. Впровадження та використання інформаційно-комунікаційних технологій в усіх сферах життя людини, суспільства, економіки, держави, з огляду на світові тенденції, є найважливішим для того, щоб Україна посіла гідне місце серед країн світу.